

Om det retlige grundlag for indførelse af heroinordination som behandlingsmulighed i forhold til stofmisbrugere er følgende anført i den redegørelse om indsatsen for de hårdest belastede stofmisbrugere, som i februar 2002 blev afgivet til Indenrigs- og Sundhedsministeriet af en ekspertgruppe:

»Loven om euforiserende stoffer bemyndiger sundhedsministeren til at bestemme, at stoffer, som efter internationale vedtagelser eller efter Sundhedsstyrelsens skøn frembyder ganske særlig fare i anledning af deres euforiserende egenskaber, ikke må forefindes her i landet, medmindre ministeren under ganske særlige omstændigheder og på nærmere af ham fastsatte vilkår meddeler tilladelse dertil. Bortset fra de forhold, der omfattes af en sådan tilladelse, er ind- og udførsel, salg, køb, udlevering, modtagelse, fremstilling, forarbejdning og besiddelse af sådanne stoffer forbudt. Af bekendtgørelse om euforiserende stoffer fremgår det, at diacetylmorphin (heroin) er kategoriseret som ét af disse stoffer, som frembyder ganske særlig fare. I bemærkningerne til lovforslaget var det da også tilkendegivet, at det var tanken i medfør af ministerens bemyndigelse at udstede et sådant fuldstændigt forbud mod bl.a. heroin. Det fremgår endvidere, at det alene var af praktiske grunde, at listerne over de omhandlede stoffer ikke kom til at fremgå af selve loven, men af en bekendtgørelse. Af forarbejderne til loven fremgår det ligeledes, at adgangen for ministeren til under ganske særlige omstændigheder at tillade, at sådanne stoffer undtagelsesvis forefindes i landet, blev indsat ved ændringsforslag til lovforslaget ud fra den opfattelse, at det formentlig kan tænkes, at der i fremtiden undtagelsesvis kan opstå tilfælde, hvor det kan være ønskeligt at tillade brugen af stofferne til andre (end lægelige), bl.a. videnskabelige formål, hvilket næppe ville medføre nogen risiko af betydning. Det må således antages, at indførelsen af en almindelig adgang til lægelig ordination af heroin som led i behandling af stofmisbrugere i givet fald forudsætter en lovændring. Derimod ville et tidsmæssigt begrænset forsøg med lægelig ordination af heroin til stofmisbrugere muligvis kunne gennemføres administrativt.«

Regeringen kan tilslutte sig ekspertgruppens beskrivelse af det retlige grundlag for indførelse af heroinordination som behandlingsmulighed. Det er således også Ministeriet for Sundhed og Forebyggelses opfattelse, at gældende ret er til hinder for indførelse af den ordning, som regeringen og satspuljepartierne er blevet enige om med satspuljeaftalen for 2008 om mulighed for anvendelsen af heroin i medicinsk øjemed som led i lægelig behandling af personer for stofmisbrug.

Anvendelse af heroin i medicinsk øjemed som led i lægelig behandling af personer for stofmisbrug kan ske i fuld overensstemmelse med FN's narkotikakonvention (Enkelt Konvention af 30. marts 1961 om kontrol med narkotiske midler), som giver landene mulighed for at tillade anvendelse af narkotika til medicinske formål, jf. konventionens artikel 4.

4. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget indsættes en bestemmelse om, at ministeren for sundhed og forebyggelse kan bestemme, at stoffer, som efter internationale vedtagelser eller efter Sundhedsstyrelsens skøn frembyder ganske særlig fare i anledning af deres euforiserende egenskaber, og som ikke må forefindes her i landet, kan ind- og udføres, sælges, købes, udleveres, modtages, fremstilles, forarbejdes, besiddes og anvendes i medicinsk øjemed som led i lægelig behandling af personer for stofmisbrug.

Med indsættelsen af en sådan bestemmelse tilvebringes den nødvendige lovhjemmel for indførelse af en ordning med ordination af heroin som led i lægelig behandling af personer for stofmisbrug. Efter lovforslagets vedtagelse kan ministeren for sundhed og forebyggelse udstede en bekendtgørelse, hvormed det bestemmes, at heroin kan anvendes i den lægelige behandling for stofmisbrug. Den heroinordinationsordning, der hermed vil være åbnet mulighed for, kan dog først endeligt indføres, når Sundhedsstyrelsen i en vejledning har fastsat retningslinier for behandlingen med lægeordineret heroin.

Ministerens bemyndigelse vil alene blive udnyttet til at åbne mulighed for lægelig behandling med heroin og ikke de andre euforiserende stoffer omfattet af § 1 i lov om euforiserende stoffer.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget, hvormed der alene skal tilvebringes den nødvendige lovhjemmel for indførelse af en ordning med lægeordineret heroin, medfører ikke i sig selv udgifter for det offentlige.

Ordningen og dens forberedelse medfører derimod udgifter for kommunerne, der som ansvarlige for den vederlagsfri lægelige behandling med euforiserende midler til stofmisbrugere, jf. sundhedslovens § 142, vil skulle tilvejebringe tilbud om behandling med lægeordineret heroin i overensstemmelse med Sundhedsstyrelsens retningslinier for behandlingen.

Ordningen og dens forberedelse medfører endvidere udgifter for staten til Sundhedsstyrelsens udvikling og drift af en koordineret monitorering af ordningen.